

[Henning Philipsen.]

siger det, så gør jeg det så meget mere, som ordføreren for forslagsstillerne ganske udmærket ved, at hvis man havde til hensigt at få et forslag igennem folketinget, så er tidspunktet det forkerte. Jeg siger det så meget mere, som da vi behandlede boligforliget, havde jeg et ændringsforslag til boligforliget, som gik ud på, at man omdannede alt almennyttigt byggeri på den måde, at man omdannede det til at være boligforeninger, andelsboligforeninger, således at de, der bor i det almennyttige byggeri, selv vælger deres ledelse, selv forvalter deres egne anliggender under ansvar over for myndighederne. Jeg vidste, da jeg stillede det ændringsforslag, at hvis det ikke kom igennem, ville det være formålsløst af mig at fremsætte et nyt forslag, som skulle til første behandling, og som jeg med sikkerhed vidste ikke kunne nå igennem anden og tredje behandling, inden folketingssamlingen slutter.

Det er på denne baggrund, jeg tillader mig at kalde venstres forslag for et paradeforslag. Jeg anvender normalt ikke betegnelsen, men såvel ordføreren for forslagsstillerne som partiet venstre ved, at man ikke har en jordisk mulighed for at komme igennem med dette forslag, inden folketingssamlingen slutter, og jeg synes derfor, man skulle have ventet med det, indtil folkettinget igen træder sammen til oktober.

Men når det er sagt, så vil jeg godt tillade mig at gentage, at alt det, der er argumentet her for dette forslag, er det diametralt modsatte af vor opfattelse af det almennyttige byggeri. Jeg vil godt tillade mig at gentage fra vort forslag fra tidligere, nemlig dette, at hvis man mener noget med det, der står i bemærkningerne til forslaget, om, at det skulle være en fordel, henholdsvis at de mennesker, der bor i det almennyttige byggeri, skulle føle noget for det byggeri, de bor i, så er det efter min opfattelse ikke dette, at man bare prøver på at indgive en illusion om, at nu skal de have andel i værdistigningen, nu skal de have andel i renters og afdrags tilskrivning. Nej, det, det drejer sig om, er, at de ganske enkelt får en fornemmelse af, når de til daglig bor i en boligforening eller i det hele taget i almennyttigt byggeri, at deres daglige boligsituation kommer dem ved. Det gør man først og fremmest ved, at man overlader forvaltnings-

anliggenderne til dem, men ikke at man af den grund prøver på at bilde dem ind, efter min opfattelse, som dette forslag her er udformet, at man giver dem en tilskrivning af renter og andel af afdrag på ejendommens gæld.

Og lad mig gøre et par yderligere bemærkninger hertil. Hvad er det, der sker i øjeblikket i det almennyttige byggeri, når det drejer sig om renter og andele af afdrag på ejendommens gæld? Det, der sker, er ganske enkelt, at i takt med, at man afdrager på ejendommens gæld i det almennyttige byggeri, så godskrives disse beløb byggefonden. Derfor synes jeg ydermere, at venstres forslag, eller måske hr. Brixtoftes forslag, står i en skærende modstrid til de bemærkninger, man havde, dengang man gennemførte boligforliget, hvor man i tide, men mest i utide, talte om en solidaritet i det almennyttige byggeri. Det, man nu opfordrer til, er det diametralt modsatte af en solidaritet i det almennyttige byggeri, nemlig dette, at enhver skal sørge for sig selv, for man skal sørge for at have andel i værdistigningen.

For mig at se bygger dette forslag ganske enkelt på en filosofi om, at den enkelte boligtager skal sørge for at få andel i værdistigningen, i modsætning — ja vel, jeg kan se, at hr. Brixtofte nikker, men så vil man nemlig opnå det diametralt modsatte af det, der er hensigten med det almennyttige byggeri, og således som det almennyttige byggeri i dag fungerer. I dag er det nemlig således, at det almennyttige byggeri, som jeg tidligere har hævdet, er det mest inflationshæmmende, der findes i dette land, fordi den værdistigning, der sker, aldeles ikke kan aktiveres i form af en forøget gældsstiftelse. Jeg konstaterer, at det altså er det, som hr. Brixtofte, i og med at han nikker til mig, giver udtryk for er hensigten med det forslag, der ligger her.

Endelig — det er det sidste, jeg vil sige: hvad vil der ske i det øjeblik, hr. Brixtoftes forslag måske bliver indført? Hvad vil der ske for lille fru Petersen ude i Kæret med 3 børn, som ikke får en mulighed, og som ikke har en jordisk mulighed for at betale de indskud, som skal indeksreguleres i forhold til det, som venstre her foreslår? Hun får overhovedet ikke muligheden for at komme ind i det almennyttige byggeri. I øjeblikket er det sådan, at ved lejrskifte i det almennytt-